

Antidogma - Ahol véget ért az amerikai légi szupremácia

2012 szeptember 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Bizonyos, hogy az utóbbi évek eseményeinek egyik döntő momentuma az amerikaicionista hegemoniával szembeni ellenállás egyre hatékonyabbá válása világszerte. Szíria Ázsia kapuja, és ezzel az oroszok nagyon is tisztában vannak.

Ráadásul nyilvánvalóan tanultak a Líbiában történetekből, és semmiképpen sem hajlandók ugyanazokra a fatális engedményekre, amelyek Kadhafi bukásához vezettek.

Ez különösen abban az összefüggésben értékelendő, hogy a szíriai helyzet egyre világosabban figyelmeztet az amerikai hadsereg külföldi intervenciók képességeinek korlátaira. Líbiával ellentétben ugyanis Szíria teljesen az ellenőrzése alatt tartja a saját légtérét, miután az Aszad-rezsim az utóbbi években a világ egyik leghatékonyabb – ha nem a leghatékonyabb – légvédelmét építette ki orosz segítséggel, több mint 200 ultraszofisztikált légvédelmi üteget állítva hadrendbe. Köztük van az „abszolút kategóriagyűztes” Páncír SZ1 mobilegység, egy igazi taktikai légtértilalmi rendszer, amely nemcsak repülőgépek, helikopterek, Tomahawk robotrepülőgépek, Walleye 2 és Maverick levegő-föld lézerirányítású rakéták megsemmisítésére, hanem a HARM-típusú radarelhárító rakéták semlegesítésére is képes.

Egyáltalán nem meglepő tehát, hogy – izraeli katonai forrásokra hivatkozva – a Yedioth Ahronoth napilap angol nyelvű honlapja már öt éve megírta, hogy „Szíria rendelkezik a világ legfejlettebb légvédelmi rendszerével”, és hogy az izraeli légierő fölényére válaszul a szírek a „légvédelmi technológia non plus ultrájának” (the cutting edge in aircraft interception technology) számítógépes rakétákat szereztek be az oroszoktól (ynetnews, 2007. augusztus 13.). És hogy még szebb legyen a leányzó fekvése, a szíriai légvédelmi hálózatot orosz szakértők szolgálják ki.

Mindezzel persze az amerikaiak is tisztában vannak. Kongresszusi meghallgatásán maga Martin Dempsey amerikai vezérkari főnök figyelmeztette a törvényhozókat arra, hogy mire képes a szíriai légvédelem, kénytelen-kelletlen azt is elismerve, hogy Szíria megbombázása „keményebb művelet” (tougher operation) lenne, mint a líbiai lázadók támogatására tavaly kifejtett erőfeszítések.

Mindenesetre először fordul elő a hidegháború vége óta, hogy az USA egy olyan elrettentő katonai kapacitással találja magát szembe, amely elbizonytalanítja a saját győzelmi esélyeit illetően.

Rendkívül fontos, hogy ez a megállapítás általánosságban érvényes az amerikai légierőre, amely az USA nemzetközi befolyásának és katonai hatalmának tulajdonképpeni végrehajtó eszköze. Az Egyesült Államok globális stratégiai koncepciói, a különböző terek és területek fölötti kontroll és hegemonia megszerzésére és biztosítására vonatkozó tervei ugyanis éppen a légi fölényen (air superiority) alapulnak, amely az utóbbi két évtizedben egyenesen légi uralommá (air dominance) vált, ez a 90-es évek elején elhatározott szemantikai változás önmagában is jelezve az amerikai stratégiák által a légi hatalomnak tulajdonított fontosságot és a saját erejükkel kapcsolatos önbizalmat – drámai kontrasztot alkotva a jelenleg mutatott „impotenciával”.

A koreai háború óta az USA légi fölénye állandó tényezője volt katonai erőinek külföldi bevetései során, még akkor is, amikor katonai erői nem voltak szükségképpen fölényben a földön. Ezt a dogmát mára a kimúlás veszélye fenyegeti, de legalábbis erősen kétséges a túlélése. Az amerikai hatalom döntő korlátozása ily módon még nyilvánvalóbbnak tűnik, hiszen magát az amerikai hatalom alapját érinti, azon elképzelések szerint, amelyeket az amerikai stratégiák mindig prioritásnak tartottak, amióta csak a repülés nagyfontosságú hadműveleti fegyverként létezik.

Mielőtt hatásai miatt az érintett szektorban lenne esemény, ez a megállapítás Washingtonban, a Kongresszusban és a Pentagonban lesz az, egyre inkább alapvető tényezővé válva az Egyesült Államok katonai potenciáljáról folyó általános vitában, különösen annak fényében, hogy a világ (jelenleg még) vezető hatalma olyan mély válságba zuhan, amelyről nem lehet tudni pontosan, hogy milyen eszközökkel oldható meg, és megoldható-e egyáltalán. Az viszont tudható, hogy a szokásos megoldás (még több pénzt önteni a Pentagon feneketlen hordójába) a jelenlegi költségvetési helyzetben nem csak lehetetlen, de teljesen alkalmatlan is.

A Pentagon hatékonysága és kontraproduktív sterilitása mára túllépett minden lehetséges pénzadományon – mégpedig a rendszer klasszikus inverziós mozgásában (túlhatalom-önpusztítás) – olyannyira, hogy még több pénz csak a pazarlás, a korrupció és végeredményben a hatékonyság növekedéséhez vezet. Az amerikai hatalom korlátainak Szíria kapcsán megnyilvánuló demonstratív esete tehát a katonai-ipari komplexum által gründolt rendszer általános és végső válságának egyik műveleti hatása, a túlhatalom dinamikájának az önpusztítás dinamikájává való átalakulással.

Éppen ezért az amerikai fegyveres erők számára Szíria már azelőtt háborús stresszhelyzetet jelent, mielőtt ténylegesen és közvetlenül beavatkoztak volna az Aszad-rezsim ellen indított és polgárháborúnak álcázott nemzetközi agresszióba. Ha a határozott orosz és kínai fellépés önmagában esetleg kevés lenne, a szíriai

légvédelem hatékonysága mindenképpen alkalmas arra, hogy elvegye a USraeli szoldateszka kedvét az efféle kalandorságtól.

Annál is inkább, mert történelmi hagyományaihoz híven és nemzetkarakterisztikájukból következően az amerikaiak egyáltalán nem rajonganak az olyan háborúkért, amelyekben az ellenség visszal?. Nem is beszélve azokról, amelyeket a szárazföldön, azonos vagy hasonló technikai szintet képvisel? ellenséggel kell megvívniuk.

Sokkal jobban kedvelik a hadviselés zéró vagy minimális saját veszteséggel járó módját, a légi csapást és különösen annak legalattomosabb változatait (sz?nyegbombázás) és eszközeit (pilótanélküli és lopakodó repül?gépek). Mivel Szíriával szemben mindezek nem váltanak be a hozzájuk f?zött stratégiai reményeket, Samu bácsi ezúttal valószínűleg kénytelen lesz beérni az ijeszt?nek szánt, de egyre kevésbé rettenetes fogvicsorítással.

Gazdag István - demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló